

paalægges dem Tjeneste i den staaende Hær eller Forstærkningen.

vedtoges med 19 Stemmer mod 10.

10) Udkastets § 6:

Til Tjeneste i Borgervæbningen eller Brandscorpset, efter Indrulleringscommissionens nærmere Bestemmelse, kunne som Frivillige antages unge Mennesker, der have fyldt 18 Aars Alder og befindes tjenstdygtige.

vedtoges med 28 Stemmer mod 3.

Formanden: Vi gaae derefter over til § 8 med de dertil stillede Endringsforslag. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet?

Ordføreren: Ja, § 8 omhandler Fritagelsescapittlet. Jeg har tidligere temmelig udførligt omhandlet det, og jeg skal nu kun tillade mig at henvise til hvad vor Betænkning indeholder desangaaende. Det Princip, vi ere gaaede ud fra ved at indskrænke Regjeringens Udkast ved denne Paragraph saa betydeligt, er naturligtvis, at jo flere Undtagelser der statures, desto flere giver man Anledning til, da der altid er noget Vilkaarligt i at bestemme disse Undtagelser; men netop fordi der er noget Vilkaarligt dert, er det yderst vanskeligt at træffe den rette Grændse. Det har tidligere vist sig, i hvor stor Forlegenhed man har været i denne Henseende; det har tidligere vist sig, hvor mangfoldige de specielle Tilfælde have været, i hvilke man har bevilget Fritagelser ved Cancellieskrivelser. For at undgaae denne forskjelligge Ulempe er det at vi have indskrænket Fritagelserne, eller rettere sagt, vi have saa godt som ingen Fritagelser statueret eller i alt Fald ikke andre end saadanne, der efter Sagens Natur maae ansees som aldeles nødvendige. Det er rigtignok anført mod hvad vi saaledes have statueret, at Omstændighederne ville udkræve, at Enkelte dog altid i Realiteten ville blive frie; man har som Ex. herpaa anført Post- og Politieembedsmænd; disse har man meent kunde ikke tjene i Borgervæbningen, fordi deres Forretninger vilde komme i Collision dermed, og at Følgen vilde blive, at de stadigt vilde komme til at staae paa Listerne over de Permitterede. Skjøndt jeg nu ikke ubetinget kan indrømme dette, maatte man dog i saa Fald hellere lade dem staae som

Permitterede, end statuere Undtagelser alene med Hensyn til dem. Men iøvrigt skal jeg bemærke, at jeg ikke indseer, at det skulde være saa absolut nødvendigt; thi jo færre Undtagelser der komme, desto mindre streng bliver rimeligtvis Tjenesten. Efter den Opgivelse, Borgervæbningens Chef har givet os paa det Standpunkt, hvorpaa vi nu staae, det vil sige: førend Reglementet er givet for Tjenestens Detail, bestaaer Tjenesten i Følgende: Ved Ildsvaade afgives 200 Mand, og det gaaer paa Tour, saaledes at Infanteriet møder i det ene Aar og Artilleriet i det andet; og der kan af den Forpligtede i Forsaldstilfælde stilles en Anden i hans Sted. Som Redningscorps afgives 50 Mand. Naar det er nødvendigt, at der mødes ved Oplob, da er Reglen, at den møder, som boer i Nærheden af Stedet, hvor det forefalder. Endelig forefalder der enkelte sjeldne Gange Ligparader, hvorved Antallet af dem, der ere forpligtede til at møde, kun kan være forholdsvis meget ringe. Det er al den ordinaire Tjeneste, der forlanges; Bagttjenesten er ikke anført i denne Opgivelse, thi den finder kun Sted under ganske extraordinaire Forhold, som de, hvori vi nu bestinde os. Men deraf sees, at Tjenesten, naar nemlig hensees til, at Antallet af de Fritagne skulde blive saa ringe, ikke vil blive synderligt byrdefuld. Hvad der da egentlig skulde kunne blive til Hinder for, at Embedsmænd være i Væbningen, skulde være den aarlige Exerceertid, men denne falder, som bekendt, om Sommeren og medtager nogle Eftermiddage, paa hvilke det jo vel maaffee kunde genere dem at møde, men det er dog ogsaa antageligt, naar disse Embedsmænd i saadanne specielle Tilfælde kunde paavise, at Møderne afholdtes til en Tid, da de havde deres Forretninger at passe, at de maatte fritages. Hvad derimod den extraordinaire Tjeneste, Bagttjenesten angaaer, som kun ydes under ganske extraordinaire Forhold, ja, da stiller den sig vel meget byrdefuld, men det vil forhaabentlig kun være høist sjældent, at den vil finde Sted, og i saa Fald maatte de Personer, som paa Grund af Forretninger ikke kunne give Møderenten fritjøre sig eller leie en Anden i deres Sted, Noget, hvortil de under saadanne paa-